Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0480

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, mr. P.J. Neijt, mr. D. van der Linden, leden en mr. S.M. Oei, secretaris)

Datum uitspraak	18 juni 2025
Klacht van	De heer [naam 1] en mevrouw [naam 2], verder te noemen consument 1 resp. consument 2, samen de consumenten
Tegen	Achmea Schadeverzekeringen N.V., h.o.d.n. Achmea Personenschade, gevestigd te Apeldoorn, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen
Bijlage	Relevante bepaling uit de algemene voorwaarden

Samenvatting

Aansprakelijkheidsverzekering. Voorwaardelijk opzet. Consument 1 had op oudejaarsdag 2023 illegaal zwaar vuurwerk, een zogenoemde mortierbom/shell, voorhanden, en dit ter beschikking gesteld aan het slachtoffer en meegeholpen dit ter ontbranding te laten brengen. Het slachtoffer heeft de lont van de shell aangestoken met zijn lichaam gebogen over de shell. Kort nadat het slachtoffer de lont had aangestoken, is de shell ontploft. Als gevolg hiervan heeft het slachtoffer letselschade opgelopen. Het slachtoffer heeft consument 1 aansprakelijk gesteld. De verzekeraar heeft dekking voor aansprakelijkheid afgewezen omdat sprake is van voorwaardelijk opzet van consument 1. De commissie oordeelt gelet op de omstandigheden in dit geval dat de verzekeraar onvoldoende heeft bewezen dat het letsel in het gezicht van dit slachtoffer als een te verwachten of normaal gevolg is van de gedragingen van consument 1. Dit betekent dat de verzekeraar geen beroep toekomt op voorwaardelijk opzet en hij dekking voor de schadeclaim van consument 1 moet verlenen. De vorderingen worden toegewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten en de brief van hun vertegenwoordiger met een toelichting op de klacht; 2) het verweerschrift van de verzekeraar; 3) de repliek van de consumenten en 4) de dupliek van de verzekeraar.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 5 februari 2025. Op de hoorzitting waren de consumenten aanwezig, hun vertegenwoordiger mr. T. Sistermanns, advocaat, kantoorhoudende te Alkmaar, en de heer [naam 3], vriend/getuige. Namens de verzekeraar waren aanwezig mr. [naam 4], juridisch adviseur, en mr. [naam 5], advocaat, kantoorhoudende te Arnhem.

1.3 De consumenten en de verzekeraar hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

1.4 Tijdens de hoorzitting hebben de consumenten een verklaring voorgelezen. Deze verklaring is naderhand verstrekt.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consumenten hebben een Aansprakelijkheidsverzekering voor Particulieren (hierna: de verzekering) bij de verzekeraar. Op deze verzekering zijn de Verzekeringsvoorwaarden Aansprakelijkheid 'AVP-RV-50-231' (hierna: de voorwaarden) van toepassing.

2.2 In de aanloop naar oudejaarsdag 2023 heeft consument 1 een stuk zwaar vuurwerk, een zogenoemde mortierbom dan wel shell, aangeschaft en thuis bewaard. Tijdens de viering van oud en nieuw op 31 december 2023, heeft consument 1 de shell uit zijn huis gehaald en mee naar buiten genomen. Samen met zijn voormalige vriend, de heer [naam 6] (hierna: het slachtoffer) en zijn andere vriend, de heer [naam 3] (hierna: de vriend) heeft consument 1 voorbereidingen getroffen om de shell tot ontploffing te brengen, waaronder het plaatsen van een PVC-buis diep in de grond afgestemd op de windrichting. Het slachtoffer heeft vervolgens de shell in de buis geplaatst en de lont aangestoken met zijn lichaam gebogen over de shell in de buis. Vrijwel direct nadat het slachtoffer de lont had aangestoken, is de shell ontploft. Als gevolg hiervan heeft het slachtoffer letselschade opgelopen.

2.3 Op 16 januari 2024 is consument 1 aansprakelijk gesteld voor de geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade van het slachtoffer. Op 18 januari 2024 hebben de consumenten de aansprakelijkstelling aan de verzekeraar gestuurd met het verzoek de schade in behandeling te nemen. Naar aanleiding daarvan heeft de verzekeraar een expert ingeschakeld om de verklaringen op te nemen van de consumenten, de vriend en zijn partner.

2.4 Consument 1 heeft op 24 februari 2024 verklaard:

> *"(...) [naam 6] had het eerdere vuurwerk afgestoken. Ik heb de shell gepakt en [naam 6] had deze daarna in zijn hand om te bekijken. Hij vroeg of ik de shell wilde afsteken, maar hij had ook het andere vuurwerk afgestoken en toen zeiden wij dat hij ook deze mocht afsteken. Er was geen vorm van dwang.*
>
> *Ik had vier shells gekocht. Twee voor een vriend, twee voor mijzelf. Dit was de eerste die wij gingen afsteken. Ik heb deze gekocht bij mensen aan huis. Ik heb geen aankoopbewijs. Ik heb nog wel foto's beschikbaar van dit vuurwerk. Die kan ik u verstrekken. Ik heb deze cash betaald. [naam 6] heeft niet meebetaald aan dit vuurwerk. [naam 6] had zelf het andere vuurwerk ingekocht. Er zat een papiertje bij de shell met een tekst, de tekst was Spaans en Chinees.*

Er zat een blauwe sticker zelf op de shell met dezelfde tekst. Het vuurwerk was geproduceerd in China en werd van origine verkocht in Spanje Er stond op dat het expertise vuurwerk was met een CE keurmerk. Voor het afsteken had ik een rioolbuis gekocht bij de [bouwmarkt]. De buis hebben we ingegraven en goed in het zand gedrukt. Ik heb in het verleden ook vaker mortieren afgestoken, dat ging altijd goed.

De pijp was 60 centimeter lang. Hij zat 55 centimeter in de grond, hij stak 3-4 centimeter uit de grond. De diameter van de pijp was 110 millimeter.

[naam 6] wist dat er sprake was van illegaal vuurwerk. Dat stond al eerder in de whatsapp. Ik heb die berichten nog. Jaren geleden hebben we het ook al eens gehad over het aanschaffen van illegaal vuurwerk. [naam 6] heeft toen zelf ook geprobeerd om shells te kopen.

[naam 7], onze zoon, had waarschijnlijk de enige aansteeklont in zijn hand op het moment van het ongeval. Ik weet niet goed hoe hij het vuurwerk heeft aangestoken. [naam 6] had iets in zijn hand dat gloeide. Of dat een aansteeklont was of een sigaret, weet ik niet. Achteraf bleek dat er een schietlont aan de shell vast zat. In het verleden heb ik ook shells afgestoken. Toen zat er een groen stuk lont aan, dit is de kleur van normaal lont.

De shell zat nog in de verpakking, we liepen naar buiten, we hebben samen de shell in de buis laten zakken, de lont was ongeveer 80 centimeter lang en er was nog 20 centimeter lont uit de buis. Er zat een papieren dopje op de lont. Normale lont is groen en schietlont is grijs. Wij hebben daar helemaal niet op gelet. Ik hoorde een doffe klap en zag [naam 6] achterover vallen. De shell zelf is niet ontploft. De shell bestond uit siervuurwerk, het had 8-10 seconden later de lucht in moeten ontploffen. Er zitten twee lagen kruit in de shell, de eerste explosie zou moeten zorgen voor het in de lucht schieten van de shell, de tweede voor het siervuurwerk. De 2 e laag kruit is vermoedelijk niet ontploft. (...)"

2.5 Consument 2 heeft op 24 februari 2024 verklaard:

"(...) De mannen hadden een Whatsappgroep en daarin is dit vuurwerk ook vooraf in besproken. [naam 6] wist van te voren dat dit vuurwerk er was. Er is ook gesproken over de pijp die daarvoor nodig was. Er is een gewone rioolpijp gebruikt. Ik denk 50-60 centimeter lang. Ik weet zeker dat [naam 6] er niet door gedwongen is om dit af te steken. (...)"

2.6 De vriend heeft op 24 februari 2024 verklaard:

(...) Een van die jongens zei dus zullen we die shell afsteken, ik weet niet wie. Ik vond het prima. Ik wist dat de shell illegaal vuurwerk was. Wij wisten dat alle drie. Ik zei pak maar even die pijp en dan graven we die in. De shell was 3 inch. De pijp was gewoon een pvc pijp. Ik denk dat de pijp een diameter had van 110 millimeter, een lengte van ongeveer 90 centimeter. De pijp was aan twee kanten open. De pijp stond al klaar op de oprit.

Ik ben gaan graven. Wij, [naam 6] en ik, hebben de pijp toen een beetje tegen de wind in gezet, goed ingegraven, goed ingestampt, we hadden die gewoon goed neergezet. [naam 3] had ondertussen het stuk voorwerk gehaald. Ik weet dat [naam 6] het leuk vond om het aan te steken. Hij had ook het andere vuurwerk al aangestoken. [naam 6] wilde het graag aansteken. Hij is hiertoe niet gedwongen. Hij droeg geen vuurwerkbril. Het lont was ongeveer 60-70 centimeter lang, die hadden we helemaal uitgetrokken, we dachten dat die lang genoeg was. Wij wisten niet dat dit een schietlont was. Op de shell zelf zat een sticker: professional use only. Ik heb geen gebruiksaanwijzing gezien. Het vuurwerk kwam uitgepakt naar buiten. Aan het einde van het lont hoort een normaal lont te zitten. Ik weet niet of dat er standaard aan hoort te zitten of dat dat er aan gemaakt moet worden. Niemand had dit eerder afgestoken. Ik weet niet of er een gebruiksaanwijzing bijzat. Het vuurwerk kwam uitgepakt naar buiten. Er werd op dat moment geen ander vuurwerk afgestoken, ook niet door de buren. (...) Toen [naam 6] het ging aansteken, zei hij al, afstand nemen. De oprit was ongeveer 8 tot 10 meter lang, ik was onderweg naar de voordeur en toen hoorde ik al 'kaboem'. Ik draaide om en zag [naam 6] liggen.

(...)

[naam 6] is een militair. Ik vraag mij af waarom hij boven die pijp hing. Hij weet ook heel goed dat hij niet in een loop moet kijken. (...)"

2.7 Bij brief van 26 maart 2024 heeft de verzekeraar de schadeclaim afgewezen omdat sprake is van voorwaardelijk opzet ingevolge artikel 3.3. van de voorwaarden. Dit artikel is opgenomen in de bijlage. De consumenten zijn het hier niet mee eens en hebben daarom een klacht ingediend bij Kifid.

De klacht en vordering

2.8 De consumenten vorderen een verklaring voor recht dat de verzekeraar dekking onder de verzekering moet verlenen voor de schadeclaim. Daarnaast vorderen de consumenten een vergoeding voor de kosten van rechtsbijstand.

2.9 Volgens de consumenten is er geen sprake van voorwaardelijk opzet. Ter onderbouwing van hun stelling voeren zij het volgende aan.

2.10 Dat de shell met opzet door consument 1 is aangeschaft en zonder vergunning is overhandigd is weliswaar in strijd met de wet, maar daarmee had hij niet de intentie om het ontstane letsel aan het slachtoffer toe te brengen. Uit de 'Toelichting op de opzetclausule 2020' (Circulaire MSS-2020-4) van het Verbond van Verzekeraars (hierna: de toelichting op de opzetclausule) blijkt dat het in strijd handelen met het recht niet automatisch tot uitsluiting van dekking leidt.

2.11 Er bestaat een te ver verwijderd verband tussen de handeling (het overhandigen van het vuurwerk) dat in strijd met het recht is en het ontstaan van de letselschade.

De daadwerkelijke oorzaak van de schade is immers gelegen in het afsteken van het vuurwerk door het slachtoffer, en betreft een zelfstandige handeling. Handelen in strijd met de wet zou alleen relevant zijn als de overtreding direct en onvermijdelijk tot de schade leidt. Daar is in dit geval geen sprake van.

2.12 De schade is volledig te wijten aan de wijze waarop het slachtoffer de shell heeft ontstoken. Uit de verklaringen van de getuigen en het videoverslag van de politie van de camera-beelden ter plaatse volgt dat het gezicht van het slachtoffer zich boven de pijp bevond en dat er door hem geen enkele poging werd ondernomen zijn gezicht te beschermen. Dit is in strijd met de gebruikelijke veiligheidsvoorschriften zowel bij professioneel vuurwerk als bij consumentenvuurwerk. Deze foutieve handeling doorbreekt de causaliteit tussen de acties van consument 1 en het ontstaan van de schade. Consument 1 heeft het vuurwerk weliswaar overhandigd, maar de schade ontstond door een afwijkende handeling van het slachtoffer zelf. Het handelen van consument 1 kan daarom niet worden aangemerkt als de directe oorzaak van de schade.

2.13 Ten aanzien van de voorwaarde dat de in feite toegebrachte schade een te verwachten of normaal gevolg van de gedraging is, past de verzekeraar een maatstaf toe die wordt toegepast in het strafrecht, zonder enige indicatie dat deze maatstaf ook binnen het verzekeringsrecht toegepast moet worden. Daarnaast zien de strafrechtvonnissen waarnaar de verzekeraar verwijst op wezenlijk verschillende omstandigheden dan de omstandigheden in deze zaak. In de strafzaken ging het om honderden kilo's professioneel vuurwerk, wat zonder meer een aanzienlijk risico vormt. In deze zaak ging het echter slechts om één enkele shell. De omvang en aard van het risico zijn daardoor onvergelijkbaar met de zaken die in de strafvonnissen zijn behandeld. Bovendien wezen de strafrechters op het feit dat de verdachten zich niet hadden bekommerd om de veiligheid van anderen. Dit staat in schril contrast met de situatie van consument 1, die juist wel veiligheidsmaatregelen heeft genomen.

2.14 De ontstane letselschade bij het slachtoffer kan niet worden beschouwd als een te verwachten of normaal gevolg van de gedraging, nu de schade primair het gevolg is van een roekeloze afsteekmethode door het slachtoffer en niet van de enkele verstrekking van de shell. Bovendien heeft consument 1 zich expliciet ingespannen om het afsteken van de shell zo veilig mogelijk te laten verlopen. De genomen maatregelen omvatten het gebruik van een pijp die diep in de grond was gegraven, zodat de shell gecontroleerd kon worden afgestoken. Daarnaast werd de positie van de pijp op de windrichting afgestemd om te voorkomen dat de shell onvoorspelbare bewegingen zou maken of schade zou veroorzaken aan omstanders. Verder betrof het een siershell en geen knalvariant. Ook heeft consument 1 zich laten informeren door middel van instructievideo's. Deze maatregelen tonen aan dat consument 1 zich heeft ingespannen de risico's tot een minimum te beperken. Dat het toch misging, is te wijten aan een onjuiste handeling van het slachtoffer. Hij hield zijn lichaam boven de pijp, terwijl dit voor het afsteken niet nodig was.

Dit was echter niet voorzienbaar voor consument 1. In dit kader verwijzen de consumenten naar de uitspraak van de rechtbank Overijssel van 11 december 2023[1]. Daarin werd geoordeeld dat de voorzienbaarheid van schade bij het verstrekken van illegaal vuurwerk niet vanzelfsprekend is, maar afhangt van de specifieke omstandigheden waaronder het hanteren van onveilige afsteekmethoden. Net als in die zaak ontbreekt in de onderhavige kwestie een directe en voorzienbare causaliteit tussen het handelen van consument 1 en het letsel. De omstandigheden maken duidelijk dat de schade primair het gevolg is van een roekeloze afsteekmethode, en niet van de enkele verstrekking van het vuurwerk.

2.15 De verzekeraar schetst ten onrechte het beeld dat het slachtoffer geen kennis zou hebben van explosief materiaal, waaronder het betreffende illegale vuurwerk. Het slachtoffer is als sergeant in dienst bij Defensie en heeft in dat verband kennis van explosief materiaal. Hij was bekend met het betreffende illegale vuurwerk en had op de dag van het incident nog een gesprek over het gebruik van de shell met zijn vader die explosievendeskundige is. Zijn vader heeft hem gewezen op het (on)juiste gebruik van dit type vuurwerk.

2.16 De consumenten betwisten dat de schade mede heeft kunnen ontstaan omdat de shell een schietlont had, en dat dit een kenmerk is van 'illegaal vuurwerk' waarvan het slachtoffer niet op de hoogte zou zijn geweest. Zij stellen dat uit de (WhatsApp)correspondentie met het slachtoffer volgt dat hij voorafgaand aan het incident wel degelijk op de hoogte was van wat een schietlont was. Het slachtoffer verwijderde de verpakking van de lont in goed zicht onder een lantaarnpaal. De kleur van de lont, en daarmee het type van de lont, waren het slachtoffer dus genoegzaam bekend. De kennis over een schietlont bij het slachtoffer sluit uit dat het bestaan van een schietlont de oorzaak is geweest van het incident of dat consument 1 tekort is geschoten in het informeren van het slachtoffer hierover.

2.17 De verzekeraar rekt de uitleg van de opzetclausule op tot een niveau waarop de maatschappelijke betekenis van de aansprakelijkheidsverzekering ernstig wordt uitgehold. Door te verwijzen naar vage begrippen als 'geldende culturele normen' of door schendingen van geschreven of ongeschreven regels buiten de dekking te houden, introduceert de verzekeraar een onbeheersbare maatstaf. Als die maatstaf leidend wordt, zou elke onrechtmatige daad – per definitie een schending van 'geschreven of ongeschreven regel' – automatisch buiten de dekking van een aansprakelijkheidsverzekering vallen. De brede uitleg van de verzekeraar staat bovendien haaks op de maatschappelijke functie van een aansprakelijkheidsverzekering die erop gericht is verzekerden bescherming te bieden tegen de financiële gevolgen van civielrechtelijke aansprakelijkheid. Dat is inclusief gedragingen die onrechtmatig of verwijtbaar zijn, maar niet opzettelijk gericht op het veroorzaken van schade.

2.18 De voorwaarden 'maatschappelijk ongewenst' of 'crimineel gedrag' in de opzetclausule zijn onvoldoende bepaald.

[1] Rechtbank Overijssel 11 december 2023, ECLI:NL:RBOVE:2023:5019, te vinden op www.rechtspraak.nl.

In de rechtspraak of in de toelichting op de opzetclausule wordt deze clausule niet nader omlijnd. Het gebrek aan duidelijkheid maakt dat deze bepaling niet als uitsluiting kan worden gehanteerd tegen verzekerden.

2.19 De verzekeraar stelt dat de intentie van consument 1 niet relevant is en dat alleen telt of de gedraging objectief was gericht op het veroorzaken van schade. Dit blijkt niet uit de rechtspraak en de toelichting op de opzetclausule. Daaruit volgt dat de subjectieve intentie van de verzekerde relevant blijft. Consument 1 had niet de intentie om het ontstane letsel aan het slachtoffer toe te brengen.

2.20 Daarnaast is de stelling van de verzekeraar, dat de verklaringen van consument 1 van na het incident niet relevant zijn, onhoudbaar. Volgens de toelichting op de opzetclausule zijn dergelijke verklaringen juist van belang voor de beoordeling. Het is inherent aan achteraf opgestelde verklaringen dat deze na het incident beschikbaar komen. Deze verklaringen werpen licht op de intentie en kennis van consument 1 en kunnen niet zomaar terzijde worden geschoven.

2.21 De gedraging, het overhandigen van vuurwerk, met genomen voorzorgsmaatregelen is niet objectief gericht op schade. Het ontbreken van een opzettelijke handeling die direct gericht was op het gevolg, blijft doorslaggevend.

2.22 De verzekeraar stelt dat consument 1 bewust de aanmerkelijke kans op schade heeft aanvaard en adviezen in de wind heeft geslagen. Anders dan wat de verzekeraar aanvoert, is consument 1 niet door diverse personen gewezen op de risico's. De discussie met consument 2 had te maken met haar autisme en de daaruit voortvloeiende focus op regels – niet met een concrete waarschuwing over gevaar. Verder heeft alleen het slachtoffer met zijn vader gesproken over de risico's van het vuurwerk. Consument 1 was hierbij niet betrokken. Eventuele genegeerde adviezen of waarschuwingen hebben zich dus uitsluitend tot het slachtoffer beperkt, en niet tot consument 1.

2.23 Uit de (WhatsApp)correspondentie en verklaringen van betrokkenen van na het incident kan niet worden opgemaakt dat consument 1 zich bewust was van het risico en dat hij daar onverschillig tegenover stond. Deze stukken laten daarentegen wel een te groot optimisme zien, een overschatting van zichzelf en een onderschatting van de situatie. In het dossier zitten geen bewijsmiddelen dat consument 1 willens en wetens de aanmerkelijke kans op schade heeft aanvaard, terwijl ook consument 1 er belang bij had om bij zijn vrienden – en zichzelf – geen schade te veroorzaken.

2.24 De door de verzekeraar aangehaalde uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 29 oktober 2024[2] is niet vergelijkbaar. In die zaak stak de verdachte zelf gevaarlijk vuurwerk aan zonder te kijken waar het slachtoffer zich op dat moment bevond.

[2] Rechtbank Rotterdam 29 oktober 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:10983, te vinden op www.rechtspraak.nl.

De rechtbank oordeelde daarom dat levensgevaar objectief voorzienbaar was. Dit verschilt wezenlijk van de zaak van consument 1. Consument 1 had immers voorzorgsmaatregelen getroffen en was niet betrokken bij het aansteken van het vuurwerk.

Het verweer

2.25 De verzekeraar heeft de volgende verweren gevoerd.

2.26 Er is geen recht op dekking omdat aan de voorwaarden van voorwaardelijk opzet ingevolge artikel 3.3. van de voorwaarden is voldaan. Ter onderbouwing hiervan voert de verzekeraar het volgende aan.

2.27 Consument 1 heeft meerdere handelingen verricht in strijd met het recht die hebben geleid tot het ontstaan van de letselschade van het slachtoffer. De handelingen zien op het voorhanden hebben, ter beschikking stellen en ter ontbranding (laten) brengen van vuurwerk dat is ingedeeld in categorie F4: een mortierbom (shell). Dat die gedragingen niet expliciet in de voorwaarden staan genoemd doet daar niet aan af, omdat het gaat om een niet-limitatieve opsomming die ruimte laat om ook andere gedragingen dan genoemd onder de bepaling te laten vallen. In artikel 1.1.1 jo. artikel 1A.1.3 lid 3 sub a van het Vuurwerkbesluit (hierna: VB) wordt categorie F4 gekwalificeerd als professioneel vuurwerk dat veel gevaar oplevert en uitsluitend bestemd is voor gebruik door personen met gespecialiseerde kennis en waarvan het geluidsniveau niet schadelijk is voor de menselijke gezondheid. De mortierbom mocht dus slechts gebruikt worden door personen met gespecialiseerde kennis, zoals aangewezen in artikel 1.1.2a VB. Een persoon wordt geacht over specialistische kennis te beschikken als hij in het bezit is van een toepassingsvergunning en een geldig certificaat van vakbekwaamheid (artikel 3B.1 jo. artikel 3B.2 lid 2 sub b VB). Consument 1 voldeed niet aan deze eisen en beschikte voorafgaand en ten tijde van het ontstaan van de schade niet over deze specialistische kennis. Hetzelfde geldt voor het slachtoffer en de vriend. Ingevolge artikel 1.2.2 lid 1 tot en met 3 VB is het verboden voor mensen zonder specialistische kennis om categorie F4-vuurwerk voorhanden te hebben. Ook is het verboden om het vuurwerk aan een ander dan een persoon met gespecialiseerde kennis professioneel vuurwerk ter beschikking te stellen. Verder is het verboden om professioneel vuurwerk tot ontbranding te brengen. Consument 1 heeft in strijd met deze voorschriften gehandeld door als ondeskundig persoon een mortierbom voorhanden te hebben en ter beschikking te stellen aan de eveneens ondeskundige slachtoffer en de vriend en samen met hen, dan wel betrokken geweest bij, de mortierbom tot ontbranding brengen, dan wel nagelaten om het ondeskundige slachtoffer te weerhouden van het afsteken ervan.

2.28 Voor de voorwaarde '*De in feite toegebrachte schade is een te verwachten of normaal gevolg van de gedraging*' moet de vraag worden beantwoord of het ontstaan van letselschade bij het (laten) afsteken van F4-vuurwerk door een persoon zonder gespecialiseerde kennis naar algemene ervaringsregels aanmerkelijk is te achten, dat wil zeggen: een in de gegeven omstandigheden reële, niet onwaarschijnlijke mogelijkheid.[3] In de rechtspraak wordt als algemeen bekend aangenomen dat de bij het slachtoffer ontstane ernstige letselschade een te verwachten gevolg is van het ondeskundig afsteken van dergelijk zwaar vuurwerk. In diverse rechtelijke uitspraken is terug te lezen dat dit zeker geldt voor professioneel vuurwerk. Rechters gaan ervan uit dat het afsteken van professioneel vuurwerk door particulieren grote risico's meebrengt, niet alleen voor degene die het afsteekt, maar ook voor de omstanders.

2.29 De consumenten stellen dat consument 1 zich voorafgaand aan het afsteken van het vuurwerk heeft geïnformeerd via instructievideo's op het internet. Ook heeft hij geprobeerd een professionele setting te simuleren door de pijp stevig te plaatsen in de grond, rekening houdend met de windrichting. Dit betekent echter niet dat het vuurwerk op professionele wijze is afgestoken.

2.30 Verder stellen de consumenten dat het bij het slachtoffer ontstane letsel het gevolg zou zijn van de door hem gekozen onverantwoorde afsteekmethode. Echter, dat is precies het risico dat consument 1 in het leven heeft geroepen door het ter beschikking stellen van het F4-vuurwerk aan iemand zonder gespecialiseerde kennis. Dit geldt temeer omdat consument 1 vanwege zijn ervaring met het afsteken van mortieren en als verstrekker van het vuurwerk het slachtoffer had moeten wijzen op het type lont van de mortierbom omdat bij een (grijs) schietlont moet worden gewaarschuwd voor het snelle afgaan van het vuurwerk in tegenstelling tot normaal (groen) schietlont. Dit heeft hij niet gedaan, terwijl bij een waarschuwing daaromtrent het slachtoffer zou hebben geweten dat hij snel moest handelen en niet met zijn hoofd boven het vuurwerk moest hangen.

2.31 Overigens staat niet vast dat het letsel is ontstaan doordat het slachtoffer met het hoofd boven de buis hing tijdens het afsteken. Het staat wel vast dat het vuurwerk vrijwel direct na aansteken tot ontploffing kwam. Uit de verklaringen van consument 1 en de vriend volgt dat dit het gevolg was van het feit dat er een zogenoemd snellont of schietlont aan het vuurwerk zat en dat consument 1, het slachtoffer en de vriend dit niet wisten en/of niet hadden gecontroleerd. Ook dit is het gevolg van het ontbreken van vakkennis.

2.32 Maatschappelijk ongewenst of crimineel gedrag is gedrag dat afwijkt van geldende culturele normen, de geschreven en ongeschreven gedragsregels en gedrag dat door de samenleving als onacceptabel, ongewenst, of in strijd met de wet worden beschouwd.

[3] Vgl. Hoge Raad 9 november 1954, NJ 1955/55 en Hoge Raad 29 mei 2018, ECLI:NL:2018:718, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Consument 1 heeft maatschappelijk ongewenst gedrag vertoond door vier mortierbommen te kopen en crimineel gehandeld door deze mortierbommen in strijd met de wet in huis te bewaren, aan het slachtoffer ter beschikking te stellen en samen met het slachtoffer en de vriend op ondeskundige wijze tot ontbranding te brengen.

2.33 De gehanteerde opzetclausule in artikel 3.3. van de voorwaarden is gelijk aan de opzetclausule die is opgenomen in het Standaardpolismodel AVP 2020. Voor de bepaling van de inhoud van het begrip 'opzet' in het schadeverzekeringsrecht wordt aansluiting gezocht bij de strafrechtelijke karakterisering van het begrip 'opzet'. Echter geldt in het civiel recht een lichtere bewijswaarderingsmaatstaf dan in het strafrecht. Voor het civiele recht wordt in de literatuur algemeen aangenomen dat aan de rechter een redelijke mate van zekerheid over het bestaan van de te bewijzen feiten moet zijn verschaft, terwijl het er in het strafrecht om gaat het buiten redelijke twijfel moet zijn dat de verdachte het ten laste gelegde feit heeft begaan.

2.34 Voor een geslaagd beroep op de opzetclausule moet getoetst worden aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden bezien tegen de achtergrond van de toelichting op de opzetclausule. Uit de toelichting op de opzetclausule volgt een objectieve toepassing van de opzetclausule. Niet is vereist dat het subjectieve opzet van de verzekerde gericht is geweest op de gevolgen van zijn gedraging. Anders dan de consumenten stellen zijn niet de na het incident afgegeven verklaringen van de betrokken partijen, maar is de objectieve beoordeling doorslaggevend. De door consument 1 gegeven verklaringen achteraf, kunnen niet beslissend zijn voor de beoordeling van de intenties en het bewustzijn voorafgaand en ten tijde de gedraging. De handelwijze van consument 1 kan naar zijn uiterlijke verschijningsvorm worden aangemerkt als te zijn gericht op het laten afsteken van het zware, professionele vuurwerk door het niet-deskundige slachtoffer. Als wordt gekeken naar de objectieve feiten, gedragingen en omstandigheden, heeft consument 1 de aanmerkelijke kans dat er (letsel)schade zou ontstaan als gevolg van het afsteken van het vuurwerk voor lief genomen. Uit de overgelegde verklaringen en gesprekken volgt dat consument 1 niet alleen op de hoogte was van het gevaar voor de gezondheid van anderen, maar hierover voorafgaand aan het (laten) afsteken ook weloverwogen gesprekken heeft gevoerd met consument 2. Gelet hierop heeft consument 1 niet de risico's onderschat, maar adviezen en waarschuwingen bewust in de wind geslagen. Voorafgaand aan het (laten) afsteken van het vuurwerk heeft consument 1 niet naar het type lont gekeken of aanwijzingen gegeven aan het slachtoffer voor een veilige wijze van afsteken.

2.35 Onder verwijzing naar de uitspraak van de Rechtbank Rotterdam van 29 oktober 2024[4] stelt de verzekeraar dat in de onderhavige kwestie op basis van een lichtere civielrechtelijke bewijswaarderingsmaatstaf voorwaardelijk opzet met een redelijke mate van zekerheid uit de feiten en omstandigheden kan worden afgeleid.

[4] Rechtbank Rotterdam 29 oktober 2024, ECLI:NL:RBROT:2024:10983, te vinden op www.rechtspraak.nl.

2.36 Consument 1 komt geen beroep toe op de hardheidsuitzondering (het buiten beschouwing laten van de opzetclausule vanwege haar strekking tot bescherming van daders en slachtoffers) uit het Shaken baby arrest[5]. Immers, de omstandigheden waaronder consument 1 heeft gehandeld (het verstrekken van zwaar illegaal vuurwerk om te laten ontsteken), is per definitie te beschouwen als maatschappelijk ongewenst gedrag, waarop de opzetclausule in de kern genomen ziet. In dit verband verwijst de verzekeraar naar de uitspraak van de rechtbank Amsterdam van 19 augustus 2020[6].

2.37 Er is wel degelijk een verband tussen de handelingen van consument 1 en het letsel dat uiteindelijk het gevolg is van de amateuristische manier van afsteken van het professionele vuurwerk. Vooropstaat dat consument 1 niet slechts het vuurwerk heeft overhandigd; hij heeft ook een initiërende rol gehad in de handelingen voorafgaand aan het afsteken van de mortierbom, waaronder het aanschaffen en ingraven van de PVC-buis, het kiezen van de afsteeklocatie en -tijd en het plaatsen van de bom in de buis. Alle handelingen tezamen waren gericht op het tot ontbranding brengen van het illegale vuurwerk, al dan niet door consument 1, de vriend of het slachtoffer. Pas op het laatste moment is immers besloten dat het slachtoffer de mortierbom zou ontsteken. Niet gesteld, noch gebleken is dat consument 1 het slachtoffer - waarvan hij wist dat hij geen specialistische kennis had op het gebied van het afsteken van professioneel vuurwerk - heeft geïnstrueerd over de wijze van afsteken. Uit de beschrijving van de camerabeelden van het incident volgt dat consument 1 wegloopt van de afsteekplek met zijn rug naar het slachtoffer gedraaid. Hieruit volgt dat consument 1 met alle voorbereidende handelingen een situatie heeft gecreëerd waarin de bom alleen nog maar aangestoken hoefde te worden, maar zich niet heeft vergewist dat het slachtoffer het vuurwerk op de juiste manier zou afsteken en zich aan de situatie heeft onttrokken.

2.38 De door consument 1 genomen veiligheidsmaatregelen waren niet afdoende. Die maatregelen waren slechts gericht op de afsteekrichting van het vuurwerk. Het letsel is niet ontstaan doordat de mortierbom uit koers raakte, maar door de amateuristische wijze van tot ontsteking brengen. Het slachtoffer bevond zich niet in een veilige positie op het moment dat het vuurwerk tot ontploffing kwam. De door consument 1 genomen voorzorgsmaatregelen strekten niet ter voorkoming van dit risico. Dat sprake zou zijn van een siershell in plaats van een knalvariant is niet relevant. Immers, ook een siershell bevat grote hoeveelheden kruit die tot ontploffing moet worden gebracht, waardoor er grote risico's verbonden zijn aan het afsteken ervan.

2.39 De onverantwoorde afsteekmethode doorbreekt de causaliteit tussen de handelingen van consument 1 en het ontstaan van de schade niet.

---

[5] HR 13 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:601, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[6] Rechtbank Amsterdam 19 augustus 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:4134, r.o. 5.23, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Immers, een onjuiste manier van afsteken wegens gebrek aan vakbekwaamheid is juist het risico dat consument 1 in het leven heeft geroepen door het ter beschikking stellen van het F4-vuurwerk aan iemand zonder gespecialiseerde kennis. Het is juist door toedoen van consument 1, althans diens nalaten het slachtoffer te instrueren of waarschuwen, dat het slachtoffer verkeerd heeft gehandeld.

2.40 Consument 1 kan wel kennis hebben gehad van het verschil tussen de lonten, niet gesteld noch gebleken is dat hij deze kennis heeft toegepast om te voorkomen dat dit concrete stuk vuurwerk (veel) te snel tot ontploffing zou komen. Hij heeft niet gecontroleerd wat voor soort lont aan de mortierbom zat, voordat hij die tot beschikking stelde aan het slachtoffer.

2.41 Het beroep op de opzetclausule heeft geen uitholling van de maatschappelijke functie van de aansprakelijkheidsverzekering tot gevolg. Met de opzetclausule is een grens gesteld aan de bereidheid tot dekking. Crimineel of maatschappelijk ongewenst gedrag valt daarbuiten. Het is maatschappelijk ongewenst wanneer verzekerden de gevolgen van hun onaanvaardbare gedrag zouden kunnen afwentelen op een verzekeraar. Hierdoor zou ook de solidariteit tussen verzekerden onacceptabel worden opgerekt. In de toelichting op de opzetclausule wordt verwezen naar het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Daarmee leggen de verzekeraars de verantwoordelijkheid voor slachtoffers van onaanvaardbaar, crimineel gedrag neer bij de overheid.

2.42 De opzetclausule is voldoende bepaald. Crimineel gedrag is weliswaar een open norm, maar daar lijkt bewust voor gekozen door het Verbond van Verzekeraars zodat er per geval kan worden bezien of het in het licht van de strekking van de opzetclausule wel of niet onder de dekking valt. Het is ook onmogelijk om in één begrip of definitie te vangen wat wel en niet onder de clausule valt. Dat maakt het niet onvoldoende bepaald.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie moet de vraag beantwoorden of de verzekeraar de schadeclaim mocht afwijzen omdat sprake is van voorwaardelijk opzet ingevolge artikel 3.3. van de voorwaarden. Zij oordeelt dat hij dit niet mocht en zal dit hierna toelichten.

Juridisch kader

3.2 Bij de beoordeling van de vraag of verzekering dekking biedt voor de geclaimde schade, zijn de verzekeringsvoorwaarden het uitgangspunt. Daarbij geldt dat het een verzekeraar in beginsel vrijstaat om de grenzen te bepalen waarbinnen hij bereid is dekking te verlenen.[7]

[7] Hoge Raad 9 juni 2006, ECLI:NL:HR:2006:AV9435, overweging 3.4.2, te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.3 Bij de uitleg van de verzekeringsvoorwaarden is bepalend de uitleg die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan deze bepalingen mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten.[8] Hierbij komt het in de eerste plaats aan op de bedoeling van partijen. Van belang zijn alle omstandigheden van het concrete geval, gewaardeerd naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid.[9]

3.4 De consument en de verzekeraar hebben niet onderhandeld over de voorwaarden van de aansprakelijkheidsverzekering. Dan geldt dat de uitleg van die voorwaarden met name afhankelijk is van objectieve factoren, zoals de bewoordingen waarin de voorwaarden zijn gesteld, gelezen in het licht van de verzekeringsvoorwaarden als geheel.[10]

3.5 Van belang is verder dat artikel 3.3. van de voorwaarden een dekkingsuitsluiting betreft. Een dekkingsuitsluiting dient in zijn algemeenheid, zoals in onderhavig geval, naar haar aard beperkt te worden uitgelegd; een dergelijke beperkte uitleg strookt met het doel van de verzekeringen en het risico waartegen de verzekering dekking biedt.[11] Bij de aansprakelijkheidsverzekering is de strekking om de verzekerde in zijn vermogen te beschermen tegen waardevermindering als gevolg van een tegen de verzekerde ingestelde aanspraak tot schadevergoeding.

Niet bewezen dat voldaan is aan de voorwaarde "de in feite toegebrachte schade is hierbij een te verwachten of normaal gevolg van wat verzekerde doet of niet doet"

3.6 Om te kunnen spreken van voorwaardelijk opzet moet ingevolge artikel 3.3. van de voorwaarden onder andere voldaan zijn aan de voorwaarde *"de in feite toegebrachte schade is hierbij een te verwachten of normaal gevolg van wat verzekerde doet of niet doet"*. De commissie acht dit onvoldoende bewezen en licht dit hierna toe.

Volgens de verzekeraar moet bij de hiervoor geciteerde voorwaarde worden beoordeeld of het ontstaan van letselschade bij het (laten) afsteken van F4-vuurwerk door een persoon zonder gespecialiseerde kennis naar algemene ervaringsregels aanmerkelijk is te achten, dat wil zeggen: een in de gegeven omstandigheden reële, niet onwaarschijnlijke mogelijkheid. De verzekeraar stelt dat in de rechtspraak als algemeen bekend aangenomen wordt dat de bij het slachtoffer ontstane ernstige letselschade een te verwachten gevolg is van het ondeskundig afsteken van dergelijk zwaar vuurwerk.

---

[8] Zie Hoge Raad 13 maart 1981, ECLI:NL:HR:1981:AG4158 te vinden op www.rechtspraak.nl.
[9] Zie Hoge Raad 25 november 2016, ECLI:NL:HR:2016:2687, rechtsoverweging 3.6, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[10] Zie Hoge Raad 16 januari 2015, ECLI:NL:HR:2015:83, rechtsoverweging overweging 3.6 en Hoge Raad 20 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AO1427, rechtsoverweging 4.1 e.v, te vinden op www.rechtspraak.nl.
[11] Zie Gerechtshof Amsterdam 22 december 2015, ECLI:NL:GHAMS:2015:5428, rechtsoverweging 3.3, te vinden op www.rechtspraak.nl en GC Kifid 2018-417 en GC Kifid 2016-374 te vinden op www.kifid.nl.

Consument 1 heeft de onverantwoorde afsteekmethode door het slachtoffer in het leven geroepen door het ter beschikking stellen van het F4-vuurwerk aan iemand zonder gespecialiseerde kennis. Dit geldt temeer omdat consument 1 vanwege zijn ervaring met het afsteken van mortieren en als verstrekker van het vuurwerk het slachtoffer had moeten wijzen op het type lont van de mortierbom omdat bij een (grijs) schietlont moet worden gewaarschuwd voor het snelle afgaan van het vuurwerk in tegenstelling tot normaal (groen) schietlont. Dit heeft hij echter niet gedaan, terwijl bij een waarschuwing daaromtrent het slachtoffer zou hebben geweten dat hij snel moest handelen en niet met zijn hoofd boven het vuurwerk moest hangen.

3.7 Hoewel uit de rechtspraak volgt dat over het algemeen kan worden aangenomen dat het afsteken van illegaal zwaar vuurwerk door personen zonder gespecialiseerde kennis een groot risico op het ontstaan van letselschade met zich meebrengt, staat naar het oordeel van de commissie *in dit geval* niet vast dat het letsel in het gezicht van het slachtoffer een te verwachten of normaal gevolg is van het door consument 1 voorhanden hebben, ter beschikking stellen en ter ontbranding (laten) brengen van illegaal zwaar vuurwerk. Met name de rol van het slachtoffer zelf, is in dit geval van betekenis. Gelet op het dossier neemt de commissie hiervoor de volgende omstandigheden – die niet door de verzekeraar zijn betwist – in overweging.

3.8 Het slachtoffer is als sergeant in dienst bij Defensie en heeft in dat verband kennis van explosief materiaal. Hij was ten tijde van het incident bekend met het betreffende illegale vuurwerk en wist wat een schietlont was. Op de dag van het incident had het slachtoffer nog een gesprek over het gebruik van de shell met zijn vader die explosievendeskundige is en hem heeft gewezen op de gevolgen van het (on)juiste gebruik van dit type vuurwerk. Anders dan de verzekeraar stelt had het slachtoffer dus wel degelijk kennis van de risico's van de shell en is hij niet aan te merken als een persoon zonder enige (gespecialiseerde) kennis van dit type vuurwerk. De rol van consument 1 was dat hij voor het afsteken van de shell, samen met het slachtoffer en de vriend, veiligheidsmaatregelen heeft genomen voordat de shell werd afgestoken. De genomen maatregelen omvatte het gebruik van een buis die diep in de grond was gegraven, zodat de shell gecontroleerd kon worden afgestoken. Verder werd de positie van de pijp op de windrichting afgestemd om te voorkomen dat de shell onvoorspelbare bewegingen zou maken of schade zou veroorzaken aan omstanders. Het slachtoffer wilde graag zelf de shell afsteken, ondanks dat hij wist dat dit illegaal en dus gevaarlijk vuurwerk was. Hij had al eerder op de avond meerdere vuurwerkpotten afgestoken met de nodige afstand.

Uit het videoverslag van de politie van de camerabeelden ter plaatse blijkt dat dit bij het afsteken van de shell niet het geval was:

> *"(...)00:36: De overgebleven persoon steekt het vuurwerk aan. Zijn lichaam is daarbij geheel gebogen over het vuurwerk.*
>
> *00:37: Meteen daarop zie ik een grote lichtflits (ontploffing) en (vuur)vonken. (...)"*

3.9 Naar het oordeel van de commissie hoefde consument 1, gelet op de voorgaande omstandigheden, niet te verwachten dat het slachtoffer tijdens het afsteken van de shell zijn lichaam geheel hierover zou buigen. De commissie acht het aannemelijk dat het letsel in het gezicht van het slachtoffer is ontstaan door deze onvoorzichtige afsteekwijze. De verzekeraar heeft dit zelfs expliciet erkend in zijn brief van 30 augustus 2024 in het kader van de interne klachtenprocedure. In deze brief staat:

> *"**Achmea ziet geen aansprakelijkheid aan de zijde van uw cliënt.***
> *In uw brief van 12 juli 2024 kondigt u een procedure aan bij het KiFid als Achmea de polisdekking blijft afwijzen. In dat kader wijs ik u er, wellicht ten overvloede, op dat in het geval het KiFid Achmea in het ongelijk zou stellen, wij geen aansprakelijkheid zien. [Het slachtoffer] kan geen bescherming ontlenen aan de geschonden norm(en), nu hij zich zelf ook niet conform de norm(en) heeft gedragen.[2] De gedragingen van [het slachtoffer] (betrokkenheid bij de aanschaf van illegaal vuurwerk en het afsteken ervan) zijn van zodanige invloed geweest op het ontstaan van de schade dat zowel de onrechtmatige daad als de ontstane schade niet aan [consument 1] kan worden toegerekend. Ten aanzien van de causaliteit geldt dat de [het slachtoffer] zich zó onvoorzichtig heeft gedragen, en de invloed van de omstandigheden die voor zijn rekening komen daarmee zo groot is, dat daarmee het vereiste verband tussen de fout en het ongeval is verbroken."*

3.10 Daarnaast heeft de verzekeraar onvoldoende aangetoond dat het slachtoffer anders gehandeld zou hebben als consument 1 hem gewaarschuwd zou hebben dat sprake was van een schietlont. Zeker gelet op de omstandigheden dat het slachtoffer bekend was met het betreffende illegale vuurwerk, hij wist wat een schietlont was en op de dag van het incident nog had gesproken met zijn vader, die explosievendeskundige is, over het (on)juiste gebruik van dit type vuurwerk.

3.11 Gelet op het voorgaande en de beperkte uitleg van artikel 3.3. van de voorwaarden als dekkingsuitsluiting[12] oordeelt de commissie dat de verzekeraar onvoldoende heeft bewezen dat het letsel in het gezicht van *dit* slachtoffer als een te verwachten of normaal gevolg is van het door consument 1 voorhanden hebben, ter beschikking stellen en ter ontbranding (laten) brengen van de shell.

[12] Zie randnummer 3.5.

3.12 Nu niet voldaan is aan de voorwaarde "*de in feite toegebrachte schade is hierbij een te verwachten of normaal gevolg van wat verzekerde doet of niet doet*", kunnen de overige voorwaarden van voorwaardelijk opzet ingevolge artikel 3.3 van de voorwaarden en de stellingen hierbij van partijen onbesproken blijven.

Kosten voor rechtsbijstand

3.13 Nu de verzekeraar in het ongelijk wordt gesteld, moet de commissie oordelen of de gevorderde kosten voor rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komen.

3.14 Op grond van het kostenoverzicht van de vertegenwoordiger van de consumenten in het dossier kan niet worden vastgesteld of het buitengerechtelijke kosten en/of proceskosten betreffen. De commissie gaat er daarom vanuit dat het kosten betreft die gemaakt zijn in het kader van de Kifid-procedure. De kosten hiervoor komen voor vergoeding in aanmerking volgens het Liquidatietarief Kifid.[13] De consumenten hebben in het klachtformulier bij het kopje 'Geleden schade' € 100.000,- ingevuld. Hiervan uitgaande correspondeert dit met tariefgroep VIII. De commissie wijst een bedrag toe van € 2.500,-. Dat is op basis van twee procespunten, één voor de schriftelijke procedure en één voor de mondelinge behandeling.

Conclusie

3.15 De commissie is van oordeel dat de verzekeraar ten onrechte de schadeclaim van de consumenten heeft afgewezen, nu hij geen beroep kan doen op de door hem ingeroepen dekkingsuitsluiting voorwaardelijk opzet. De vorderingen van de consumenten worden toegewezen.

Ambtshalve toetsing

3.16 Voor de beoordeling van de klacht is artikel 3.3. van de voorwaarden van belang. Dit beding is door de commissie getoetst aan het Europese en Nederlandse (consumenten)recht waarvoor ambtshalve toetsing geldt en de commissie acht het beding niet in strijd met deze regelgeving.

[13] Zie 'Liquidatietarief behorende bij Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies' op www.kifid.nl onder reglementen.

4. De beslissing

De commissie:

- verklaart voor recht dat de verzekeraar dekking onder de verzekering moet verlenen voor de schadeclaim van de consumenten;
- beslist dat de verzekeraar een bedrag van € 2.500,- aan de consumenten vergoedt binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepaling uit de algemene voorwaarden

Artikel 3.3. Wanneer is schade nooit verzekerd?
Soms is een schade nooit verzekerd. Het maakt dan niet uit wat de schade is. In de tabel hieronder staan deze gevallen.

Gebeurtenis
Opzet van verzekerde

Wat is niet verzekerd?
Verzekerde heeft geen dekking als verzekerde in strijd met het recht met opzet iets doet of niet doet waardoor schade ontstaat. De in feite toegebrachte schade is hierbij een te verwachten of normaal gevolg van wat verzekerde doet of niet doet. Heeft verzekerde geen dekking? Dan heeft verzekerde dat ook niet voor de schade die mogelijk later nog ontstaat.

In welke gevallen geldt de opzetuitsluiting?
De uitsluiting geldt als verzekerde zich maatschappelijk ongewenst of crimineel gedraagt. Dat is in ieder geval zo bij gedragingen die een gevaar voor personen of zaken kunnen opleveren, zoals:

- brandstichting, vernieling en beschadiging;
- afpersing, bedrog, oplichting, bedreiging, beroving, verduistering, diefstal en inbraak. Ook als u dat met een computer of ander(technisch) hulpmiddel doet;
- geweldpleging, mishandeling, doodslag en moord.

Er is sprake van opzet, als verzekerde iets doet of niet doet waarbij verzekerde:

- de bedoeling heeft schade te veroorzaken (opzet als oogmerk);
- niet de bedoeling heeft schade te veroorzaken, maar verzekerde zeker weet dat er schade ontstaat (opzet met zekerheidsbewustzijn);
- niet de bedoeling heeft schade te veroorzaken, maar verzekerde de aanmerkelijke kans dat er schade ontstaat voor lief neemt. En toch handelt verzekerde (niet) zo (voorwaardelijk opzet).

Opzet wordt objectief uit de feiten, omstandigheden en/of verzekerde gedragingen afgeleid.

Deze opzetuitsluiting geldt ook bij:

- Groepsaansprakelijkheid
    - Als verzekerde niet zelf maar wel iemand in een groep waarvan verzekerde deel uitmaakt iets doet of niet doet.
- Alcohol en drugs
    - Als verzekerde zoveel alcohol, drugs of andere (bedwelmende) stoffen heeft gebruikt dat verzekerde zijn eigen wil niet meer kon bepalen. Of als iemand in een groep waarvan verzekerde deel uitmaakt zoveel alcohol, drugs of nadere (bedwelmende) stoffen heeft gebruikt dat hij of zij de eigen wil niet meer kan bepalen.